

Gf.IV.30.545/2013/3.

A Debreceni Ítéltábla a Bernátné dr. Gönczi Ágnes ügyvéd (CÍME) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME., Cg.: ..., adószáma: ...) felperesnek -, a dr. Kocska Péter ügyvéd (CÍME.) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME., Cg.: ..., adószáma: ...) alperes ellen közös költség megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2013. szeptember 4. napján meghozott 25.G.40.037/2013/22. számú ítélete ellen a felperes részéről 23. sorszámon előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit pedig részben és akként változtatja meg, hogy mellőzi a felperest az állam javára 5000 (Ötezer) Ft illeték, valamint az alperesi képviselő részére 10 000 (Tízezer) Ft perköltség megfizetésére marasztalását és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 8650 (Nyolcezer-hatszázötven) Ft elsőfokú perköltséget, míg az államnak - az állami adóhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára 5000 (Ötezer) Ft feljegyzett illetéket, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9000 (Kilencezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a 22. sorszámon meghozott ítéletével a felperesnek a többször módosított kereseti kérelmét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az állam javára 5 000 Ft előlegezett illetéket, valamint az alperes jogi képviselője részére 10 000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában tényállásként megállapította, hogy az alperes a felperes lakásszövetkezet tagja. Az alperes a 2012. január 19. napján létrejött adásvételi szerződéssel megvásárolta **L.K.** eladótól az helyrajzi számú belterületi ingatlant, mely természetben CÍM alatt található.

A szerződő felek az adásvételi szerződésben megállapodtak a birtokbaadás feltételeiről és az őket terhelő kötelezettségekről.

Az alperes a perbeli ingatlanra 2012. december 1-jén kötött közüzemi szerződést az KFT NEVE-vel, míg ezt megelőzően 2006. július 3-tól 2012. november 22-ig az eladó, **L.K.** állt szolgáltatási jogviszonyban. Az ingatlan vonatkozásában 2012. február 1. és 2012.

szeptember 30. napja közötti időszakban nem történt befizetés a vízszolgáltató részére, a 2012. augusztus havi számla összegét pedig az eladó megbízottja fizette meg 2013. január 8. napján.

A felperes a végleges formában fenntartott keresetében az alapszabálya V. fejezetének 4. és 5. pontjai értelmében a fővízmérő óra és az almérő órák közötti vízdíjkülönbözet arányos számítása alapján kérte kötelezni az alperest 56 832 Ft és annak 2012. június 1. napjától számított késedelmi kamatainak, továbbá perköltségének a megfizetésére.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte a marasztalása feltételeinek hiányában.

Az elsőfokú bíróság arra hivatkozással utasította el a felperes kereseti kérelmét, mert nem tudta igazolni az alapszabálya hivatkozott rendelkezéseiben rögzített feltételek fennállását, vagyis azt, hogy a lakóingatlanban nincs költségmegosztó felszerelve, vagy a felszerelt költségmegosztó nem hiteles, illetve a vízfelhasználó nem rendelkezik a szolgáltatóval megkötött közüzemi szerződéssel, ugyanis a felperes csak ezekben az esetekben (lett volna) jogosult a főmérő és az almérők közötti vízdíjkülönbözet arányos kiszámlázására.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben - tartalma szerint - a sérelmezett határozat megváltoztatását, az alperes részéről a peres eljárás során számára megfizetett 97 060 Ft tőke után 2012. június 1. napjától 2013. január 3. napjáig járó 7195 Ft összegű, lejárt késedelmi kamat és a peres eljárással felmerült költségeinek a megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú ítélet tényállása nem tartalmazza azt, hogy a felperes a fizetési meghagyást 146 485 Ft tőke és járulékai erejéig kérte kibocsátani az alperessel szemben, aki a peres eljárás ideje alatt, 2013. január 3. napján fizetett meg részére 97 060 Ft-ot. Ezért álláspontja szerint megilleti őt az alperes által megfizetett tőke után 2012. június 1. napjától a kifizetés napjáig számított 7195 Ft lejárt késedelmi kamat.

A részleges pernyertességére tekintettel kérte a fizetési meghagyásos eljárásban megfizetett 5000 Ft eljárási költség, a jogi képviselőjének 5000 Ft összegű ügyvédi munkadíja, 1000 Ft összegű költségátalány és a peres eljárásban lerótt 5000 Ft eljárási illeték, mint perköltsége megfizetésére kötelezni az alperest.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés - tartalma szerint - nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes végleges formában fenntartott keresetének az elutasítására vonatkozó rendelkezését, emiatt az a Pp. 228. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján (rész)jogerőre emelkedett. Ezért az ítélet tábla „A polgári perrendtartásról” szóló, 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. §-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének e rendelkezéseit nem érintette, és a jelen határozatával annak kizárólag a lejárt késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére kötelező rendelkezéseit bírálta felül.

Az ítélet táblának a Pp. 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítélet tábla a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése

alapján - utalva a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Az ítéletábra mindenekelőtt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperes mint jogosult a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében 97 060 Ft közös költség, valamint 49 425 Ft vízdíj különbözet, összesen 146 485 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes mint kötelezett 2012. november 27-én ellentmondott a fizetési meghagyással szemben, majd utóbb 2013. január 3-án megfizetett a felperesnek 97 060 Ft-ot.

A felperes a 2. sorszámú beadványában elismerve az alperesi teljesítést, a 2012. októbertől 2013. januárig terjedő időszakra esedékes 31 080 Ft közös költség és a 6. sorszámú beadványában 69 335 Ft vízdíj különbözet megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Időközben az alperes a 31 080 Ft közös költségtartozást 2013. február 21-én kiegyenlítette, a 2013. február hónapra esedékes közös költségtartozással együtt.

Az így kiegészített tényállás eredményeként pedig az ítéletábra azt állapította meg, hogy a felperes fellebbezése részben - a perköltség vonatkozásában - megalapozott.

A felperes - a következőkben kifejtettek miatt - alaptalanul kérte a fellebbezésében, az elsőfokú ítéletnek akként történő megváltoztatását, hogy az ítéletábra kötelezze az alperest az általa 2013. január 3. napján megfizetett 97 060 Ft tőke után 2012. június 1. napjától a kifizetés napjáig számított, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű 7195 Ft késedelmi kamat megfizetésére.

A felperes a fizetési meghagyásos eljárásban 146 485 Ft tőke és annak járulékaira előterjesztett igényét az elsőfokú eljárásban többször módosította, illetve szállította le. A felperes a kereseti követelését a 2. sorszámú beadványában előbb 100 415 Ft-ra, majd a 6. sorszámú beadványában 65 335 Ft-ra szállította le, utóbb a 2013. március 27. napján tartott tárgyaláson 69 335 Ft-ban pontosította azt, míg végleges formájában a 2013. április 8. napján tartott tárgyaláson annak összegét a vízdíj különbözetre vonatkozóan 56 832 Ft tőkében és annak 2012. június 1. napjától számított, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamataiban, valamint a perköltségében jelölte meg.

A Pp. 247.§-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint pedig a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet, és a Pp. 146.§-a (5) bekezdésének a) pontja szerinti nyilatkozat csak akkor tehető meg, ha annak a Pp. 235.§-ának (1) bekezdése alapján helye van.

A felperes a per során a keresetét 56 832 Ft tőkére és annak késedelmi kamataira szállította le, az alperes által megfizetett 97 060 Ft tőke után esedékes késedelmi kamatok vonatkozásában a követelését nem tartotta fenn, ezért a másodfokú eljárásban a kiegyenlített összeg után a késedelmi kamat követelését nem érvényesítheti.

A Pp. 146.§-a (1) bekezdésének c) pontja alapján ugyan nem minősül keresetváltoztatásnak, ha a felperes az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg a járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszti. A felperes azonban a fellebbezésében a Pp. 235.§-ának (1) bekezdése alapján

tiltott keresetváltoztatást terjesztett elő, ugyanis nem egy általa eredetileg nem követelt járulék megfizetésére kérte kötelezni az alperest, hanem az eredeti kérelmében előterjesztett, majd a peres eljárás során már fenn nem tartott igényét kívánta újra érvényesíteni a másodfokú eljárásban, melynek elbírálására a jelen eljárásban nem kerülhet(ett) sor. Ezért a felperes fellebbezése a lejárt kamat tekintetében megalapozatlan.

Alappal hivatkozott azonban a felperes a fellebbezésében arra, hogy az alperes a 97 060 Ft közös költség tartozásának 2013. január 3. napján és a 31 080 Ft tartozásának 2013. február 21. napján történt megfizetésével a fizetési kötelezettségét, ezáltal a követelés jogalapját és összegszerűségét ezen összegek vonatkozásában elismerte. Az alperes azonban a pert megelőző felperesi felszólításra a tartozását nem egyenlítette ki, az ellene kibocsátott fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt és csak ezt követően fizette meg az általa elismert tartozás összegét, ezért a perre okot adott.

Az ítélet tábla megállapítása szerint a felperes a peres eljárás alatt 128 140 Ft összegben érvényesítette a közös költségtartozást (97 060 Ft + 31 080 Ft) és 69 335 Ft legmagasabb összegben a vízdíj különbözet tartozást, így összesen a per során érvényesített követelése 197 475 Ft volt, amelyből az alperes a per alatt kifizetett 128 140 Ft-ot. A következetes bírósági gyakorlat szerint pedig pernyertesnek kell tekinteni azt a felperest, aki az alperesnek a per során történt teljesítése miatt a keresetét a teljesítéshez igazodóan leszállította, továbbá azt is, akinek a kereset benyújtásakor lejárt követelését az alperes teljesíti (BH1993.318.). Ezért a felperes - mivel az ezt az összeget meghaladó, egyébként leszállított kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság elutasította - 65%-ban lett pernyertes. Erre figyelemmel a felperes által összesen érvényesített 21 000 Ft perköltségből (amelyből 5000 Ft le nem rótt eljárási illeték volt,) a felperest megilleti a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a pernyertessége arányában 13 650 Ft. A pernek „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének k) pontjában szabályozott, a lakásszövetkezetet megillető illetékfeljegyzési jog kedvezményre tekintettel feljegyzett 5000 Ft illeték megfizetésére az ítélet tábla az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján a nagyobb részt pervesztés alperest kötelezte, egyúttal mellőzte a felperesnek e költség megtérítésére kötelezését. A Pp. 253. §-a (3) bekezdésének 2. mondata szerint ugyanis a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről.

Az ítélet tábla továbbá kötelezte az alperest, hogy a 13 650 Ft-nak az alperes által az államnak fizetendő 5000 Ft-tal csökkentett összegét, 8650 Ft-ot fizessen meg a felperesnek a pervesztességére tekintettel, egyúttal mellőzte a felperesnek az alperes javára perköltség fizetésére kötelezését.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felperes a fellebbezésében 23 195 Ft-nak a javára történő megítélését kérte, azonban 13 650 Ft tekintetében lett alapos a fellebbezése. Miután a felperes fellebbezése 60%-os mértékben vezetett eredményre, ezért az ítélet tábla a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes számára Itv. 46.§-ának (1) bekezdése alapján lerótt 15 000

Ft fellebbezési illeték 60%-ának (9 000 Ft-nak) a megfizetésére. Az ítéletábra megállapítása szerint a másodfokú eljárásban a peres felek pernyertességi-pervesztességi aránya között számottevő különbség nem volt, ezért a jogi képviselettel felmerült költségeiket a felek a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének 2. mondata alapján maguk viselik.

, 2014. április 22.

. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró,
Dr. Dzsula Marianna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -